

Ключовими метазнаками дискурсу учені виокремлюють: співбесіда, фрази у мовленні, конкретне висловлювання, комунікативна ситуація, мовлення з позиції мовця, конструкт текстового аналізу, соціальне явище.

Дискурс – процес розгортання тексту, якому притаманні риси антропоцентричності, ситуативності та динамізму.

Текст – це поліаспектне, багатовимірне явище, семіотичний знак з притаманною йому тріадою (синтактика, семантика та прагматика).

Виокремлюються наступні лінгво-когнітивні зони: 1) первинні позначення живої, неживої природи та її складників; 2) вторинні позначення людей, їх манер і поведінки (за принципом уподібнення явищам природи); 3) персоніфікація природних феноменів, їх олюднення; 4) позначення спільних для природи та людей конструювань. Текст поділяється на мікротеми та інформаційні блоки.

РАССТРОЙСТВА КОММУНИКАЦИИ У ДЕТЕЙ

Беспалова А., ДНУ

Современная наука пришла к пониманию, что проблемы с коммуникацией у детей являются не менее важны нежели другие болезни и особенно психологические, по-этому в последние годы внимание к таким болезням возросло, что помогло создать достаточно твердую базу знаний в этой области. Объектом исследования в данной области является детская психика, а предметом исследования – такие расстройства детской психики как отсутствие у детей навыков общения, проблемы с выражением своих мыслей и умение детей воспринимать данную им информацию о мире.

Каждому человеку в жизни есть что сказать, но помешать это сделать могут психические расстройства, приобретенные еще в детстве. Термин «расстройство коммуникации» характеризует значительные трудности у детей в овладении такими элементарными навыками как: слушать, говорить, читать, писать, логически рассуждать, или считать. Нужно заметить, что у детей с нарушением развития коммуникативных навыков все в порядке с интеллектуальным развитием и у них нет никаких физических отклонений.

Детям с расстройством коммуникации очень трудно произносить звуки речи, пользоваться разговорным языком для общения или понимать то, что говорят другие. Есть такие категории расстройств коммуникации: расстройство экспрессивной речи, фонологическое расстройство, смешанное рецептивно-экспрессивное расстройство

Причинами таких видов расстройств может быть генетическая предрасположенность к психологическим проблемам с общением, или проблемы функционирования определенных участков головного мозга. К счастью, проблемы с коммуникацией у большинства детей к переходному периоду проходят и не вызывают проблем в дальнейшей жизни, в противном же случае следует выполнять специальные упражнения для развития речи и не лишать ребенка общения с нормальными детьми.

Изучение данной темы даст возможность в будущем без проблем выявлять такие болезни на ранней стадии детского развития, с легкостью бороться с ними, что является не плохой перспективой на пути к здоровому будущему.

ГРА СЛІВ НА СИНТАГМАТИЧНОМУ РІВНІ ДОСЛІДЖЕННЯ

Іванова А.А., студ.

За своєю семантико-стилістичною природою гра слів, по-перше, є, з одного боку, одним з видових різновидів явища мовної гри – різноманітних випадків експериментування з формальною стороною мовлення, з другого ж боку, – родовим поняттям щодо таких явищ, як звукові повтори, анаграми, паліндроми та ін. та каламбур; за ознакою наявності/відсутності стилістичної заданості протиставляється явищу “народної етимології”, що має не усвідомлюваний самим мовцем, спонтанний характер.

У стилістиці явище гри слів найповніше досліджувалося на фонетичному та лексичному рівнях.

Значно менше це явище вивчене в словотворенні й особливо в граматиці (у морфеміці, морфології, синтаксисі), хоч на цих мовних рівнях воно також є одним з традиційних і досить поширених семантико-стилістичних засобів